

РЕШЕНИЕ

№ 10325

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3410** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). АССГ е сезиран от К. П. Л. с жалба срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 24-0906-000201 от 21.10.2024 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Моли ПАМ да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 21.10.2024 г. на Л. е наложена ПАМ за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На лицето е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 20.10.2024 г. (л. 11). В същия е отбелязано, че жалбоподателят е тестван с техническо средство дръгтест 5000, пробата от който е отчела положителен резултат за наличието на бензодиазепини.

На Л. е издаден талон за кръвно изследване /л. 13/.

На 21.11.2024 г. е изготвена експертиза /л. 7/ от Националния институт по криминалистика към МВР, Център за експертни криминалистични изследвания. В същата е отразено, че от извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина от Л. не се установява наличието на упойващи лекарствени средства и наркотични вещества /л. 8 гръб/.

Представени са заповеди за компетентност /л. 19 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДВП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДВП установените стойности са определящи.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на наркотични вещества, са оспорени посредством даването на кръвна проба в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване, видно от описа на данните от значение за токсикохимичната експертиза.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, което е изготвено по установения в Наредба № 17/2017 г. ред, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава записаното в АУАН и в ПАМ, че Л. е употребил наркотични вещества, както и резултата от техническото средство Дръгтест.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно наличието на наркотици.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на спора искането на процесуалния представител на жалбоподателя за разноски се явява основателно, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 450 евро с ДДС адвокатско възнаграждение с оглед Решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС и предвид обема на предоставената защита и сложността на делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. П. Л. заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0906-000201 от 21.10.2024 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР Л. да заплати на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв на адв. Н. Н. Д., със служебен адрес: [населено място], пл. П. № 2, ет. 3, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 450 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: